

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że zastosowana korekta ryczałtowa w kwocie netto 2 731 208,07 EUR i zastosowana metoda obliczenia są sprzeczne z art. 31 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 1290/2005 z dnia 21 czerwca 2005 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej (Dz.U. L 209, s. 1) oraz z wytycznymi zawartymi w dokumencie Komisji nr VI/5330/97 z dnia 23 grudnia 1997 r. (Wytyczne dotyczące obliczania skutków finansowych podczas przygotowania decyzji o rozliczaniu rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR) oraz z dokumentem AGRI-64043-2005 (Komunikat Komisji dotyczący postępowania przez Komisję w kontekście rozliczania rachunków Sekcji Gwarancji EFOGR z brakami ustalonymi w ramach wdrożonego przez państwa członkowskie systemu kontroli wymogów wzajemnej zgodności), ponieważ nie jest celowe zastosowanie ryczałtowego oszacowania, jako że skarżący przedstawił dokładną ocenę rzeczywistego ryzyka dla funduszu. Środki zastosowane przez Komisję są nie tylko błędne, lecz także nieproporcjonalne i nieuzasadnione.
2. Zarzut drugi oparty na tym, że sumowanie jednorazowej korekty w wysokości 191 873,55 EUR z ogólną korektą ryczałtową wynoszącą 2 % oraz metoda obliczenia są sprzeczne z art. 31 ust. 2 ww. rozporządzenia i z dokumentami Komisji o wytycznych dotyczących stosowania korekt finansowych, ponieważ nie należy stosować i łączyć dwóch metod obliczeniowych jednocześnie w odniesieniu do tego samego naruszenia. Takie podejście jest nie tylko niespójne pod względem prawnym, lecz także nieproporcjonalne i nieuzasadnione.
3. Zarzut trzeci oparty na tym, że korekta zastosowana w odniesieniu do roku składania wniosków 2010, rok budżetowy 2011, narusza art. 31 ust. 4 powołanego rozporządzenia, stanowi naruszenie zasady lojalnej współpracy i narusza prawo do obrony w zakresie, w jakim pozwana niesłusznie rozszerzyła korektę finansową na okres po 24 miesiącach poprzedzających wydanie komunikatu, podczas gdy ponadto braki zostały już skorygowane.

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2014 r. – Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-676/14)

(2014/C 388/31)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: A. Rubio González, Abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenia nieważności decyzji C (2014) 4856 wersja ostateczna z dnia 11 lipca 2014 r. w sprawie wszczęcia postępowania wyjaśniającego dotyczącego manipulowania danymi statystycznymi w Hiszpanii na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1173/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro oraz
- obciążenia pozwanej instytucji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia zasad pewności prawa i niedziałania prawa wstecz.

— Skarżąca podnosi, że zasady legalności i niedziałania prawa wstecz, stosowane do rozporządzenia (UE) nr 1173/2011 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie skutecznego egzekwowania nadzoru budżetowego w strefie euro (Dz.U. L 306, s. 1) oraz decyzji 2012/678/UE oznaczają, że nie można wydawać sądów w przedmiocie okoliczności faktycznych, które miały miejsce przez dzień 13 grudnia 2011 r., w którym okoliczności faktyczne będące przedmiotem sprawy nie podlegały sankcjom. Jedynymi danymi, których mogłyby dotyczyć sankcje, są dane przekazane w kwietniu 2012 r. Okres objęty postępowaniem wyjaśniającym powinien bowiem być ograniczony do danych zawartych w powiadomieniach poczynawszy od 2012 r.

Objęty postępowaniem wyjaśniającym okres powinien być ograniczony do danych zawartych w powiadomieniach poczynawszy od 2012 r., gdy dotyczą one okoliczności faktycznych zaistniałych od grudnia 2011 r., kiedy to weszło w życie ww. rozporządzenie. Zatem nie ma podstaw prawnych do wszczęcia postępowania wyjaśniającego dotyczącego okoliczności faktycznych zaistniałych przed dniem 13 grudnia 2011 r.

2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 8 ust. 3 ww. rozporządzenia.

— Skarżąca podnosi, że nie istnieją poważne poszlaki wskazujące na istnienie faktów, które mogą stanowić wprowadzanie w błąd w zakresie danych dotyczących deficytu i długu. Działanie organów hiszpańskich stanowi jasno i odpowiednio wyjaśniony przegląd tych danych.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa do obrony Królestwa Hiszpanii.

— Skarżąca podnosi, że przeprowadzono po kryjomu postępowanie wyjaśniające poza ustanowionym postępowaniem, z naruszeniem prawa do obrony Hiszpanii.

Skarga wniesiona w dniu 19 września 2014 r. – Airport Handling przeciwko Komisji

(Sprawa T-688/14)

(2014/C 388/32)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Airport Handling SpA (Somma Lombardo, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci R. Cafari Panico i F. Scarpellini)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności w całości decyzji C(2014) 4537 wersja ostateczna z dnia 9 lipca 2014 r., na której podstawie Komisja Europejska wszczęła formalne postępowanie wyjaśniające w przypadku SA.21420 (2014/NN) w odniesieniu do spółki Airport Handling S.p.A.;
- ewentualnie, na wypadek gdyby uwzględnione zostały tylko niektóre zarzuty podniesione w niniejszej skardze, stwierdzenie częściowej nieważności wyżej wymienionej decyzji;
- w każdym wypadku obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia i błędnego zastosowania art. 107 ust. 1 i art. 108 ust. 2 TFUE

— Skarżąca powołuje się na wadę decyzji polegającą na tym, że Komisja błędnie przyjęła, iż Airport Handling S.p.A. jest następcą SEA Handling na podstawie domniemanego stosunku ciągłości gospodarczej między obiema spółkami i wskutek tego błędnego założenia wydała decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego.